

Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος: Όλοι καλούμαστε να γινόμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Ο πανηγυρικός Εσπερινός επί τη εορτή της Συνάξεως των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων τελέσθηκε στο Ιερό Μητροπολιτικό Παρεκκλήσιο των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων «Κόκκινη Εκκλησιά» Καρδίτσας το απόγευμα της Δευτέρας 29 Ιουνίου 2026.

Στην ιερά ακολουθία χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, πλαισιούμενος από κληρικούς της Ιεράς Μητροπόλεως και με τη συμμετοχή πλήθους πιστών, οι οποίοι προσήλθαν για να τιμήσουν τη μνήμη των Αγίων Δώδεκα Αποστόλων, των πρώτων

μαθητών και κηρύκων του Ευαγγελίου του Χριστού.

Κατά την ομιλία του, ο Ποιμενάρχης ανέπτυξε το βαθύτερο θεολογικό περιεχόμενο της αποστολικότητας της Εκκλησίας, επισημαίνοντας ότι δεν πρόκειται απλώς για έναν χαρακτηρισμό που περιλαμβάνεται στο Σύμβολο της Πίστεως, αλλά για μία αλήθεια που φανερώνει την ίδια τη ζωή και τη συνέχεια της Εκκλησίας μέσα στους αιώνες. Όπως υπογράμμισε, η Εκκλησία είναι Αποστολική, διότι θεμελιώνεται στο κήρυγμα και στη μαρτυρία των Αγίων Αποστόλων, εκείνων που αξιώθηκαν να γνωρίσουν προσωπικά τον Χριστό, να γίνουν αυτόπτες μάρτυρες της ζωής, της διδασκαλίας, των θαυμάτων, του Σταυρικού Του Πάθους και της ενδόξου Αναστάσεώς Του και να μεταδώσουν αυτή την αλήθεια σε ολόκληρο τον κόσμο.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στη σπουδαιότητα της αποστολικής μαρτυρίας κατά τους πρώτους χριστιανικούς χρόνους, όταν πολλοί αμφισβητούσαν την ενανθρώπιση του Θεού, τη διδασκαλία, τα θαύματα, τον σταυρικό θάνατο και κυρίως την Ανάσταση του Κυρίου.

Μέσα σε αυτή τη δυσκολία, οι Απόστολοι έγιναν οι αυθεντικοί μάρτυρες της αλήθειας, καταγράφοντας και διαφυλάσσοντας όσα έζησαν κοντά στον Χριστό, ώστε η Εκκλησία να παραμείνει ακλόνητα θεμελιωμένη στην αλήθεια του Ευαγγελίου.

Αναφερόμενος στις τελευταίες εντολές του Κυρίου προς τους μαθητές Του, υπενθύμισε ότι ο αναστημένος Χριστός τους απέστειλε να μαθητεύσουν όλα τα έθνη, να διδάξουν το Ευαγγέλιο και να βαπτίζουν «εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Παράλληλα, μέσα από τις ευαγγελικές διηγήσεις, ανέδειξε ότι οι Απόστολοι δεν κλήθηκαν απλώς να μεταφέρουν μία διδασκαλία, αλλά να καταθέσουν τη μαρτυρία όσων είδαν, άκουσαν και βίωσαν, επιβεβαιώνοντας ότι ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός που έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία του κόσμου.

Όπως χαρακτηριστικά τόνισε, εάν ο Χριστός δεν είχε πραγματικά ενανθρωπήσει, δεν είχε διδάξει, δεν είχε θαυματουργήσει, δεν είχε σταυρωθεί και κυρίως δεν είχε αναστηθεί, τότε δεν θα υπήρχε ούτε Εκκλησία ούτε σωτηρία.

Η ίδια η ύπαρξη της χριστιανικής πίστεως στηρίζεται στο ιστορικό γεγονός της Αναστάσεως και στη μαρτυρία εκείνων που αξιώθηκαν να συναντήσουν τον Αναστημένο Κύριο.

Ιδιαίτερη αναφορά έγινε και στο γεγονός της πορείας προς Εμμαούς, όπου ο

αναστημένος Χριστός ερμήνευσε στους δύο μαθητές όλα όσα είχαν προφητευθεί στην Παλαιά Διαθήκη για τον Μεσσία.

Μέσα από αυτό το γεγονός φανερώνεται ότι η ενανθρώπιση και το σωτηριώδες έργο του Κυρίου αποτελούν την εκπλήρωση των προφητειών και της οικονομίας του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου.

Συνεχίζοντας, επισήμανε ότι οι μαθητές του Χριστού έγιναν πραγματικοί Απόστολοι μετά την Ανάσταση και ιδιαίτερα μετά την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος κατά την ημέρα της Πεντηκοστής.

Τότε φωτίσθηκε ο νους τους, κατανόησαν πλήρως τις Γραφές και απέκτησαν τη δύναμη να κηρύξουν με παρρησία το Ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη, θεραπεύοντας ασθενείς, ελευθερώνοντας ανθρώπους από την εξουσία του πονηρού και φανερώνοντας με τη ζωή τους τη δύναμη του Χριστού.

Ο Σεβασμιώτατος στάθηκε ιδιαίτερα και στο γεγονός ότι ο Χριστός απέστειλε τους μαθητές Του δύο-δύο, δείχνοντας ότι η σωτηρία δεν αποτελεί ατομική υπόθεση αλλά πραγματοποιείται μέσα στην κοινωνία της Εκκλησίας.

Ο ίδιος ο Κύριος συγκέντρωσε γύρω Του κοινότητα μαθητών, ιδρύοντας την Εκκλησία, ώστε οι άνθρωποι να πορεύονται ενωμένοι προς τη σωτηρία και να συνεργάζονται μεταξύ τους στη διακονία του Ευαγγελίου.

Ξεχωριστή αναφορά έκανε ακόμη στον αγώνα και στη θυσία των Αγίων Αποστόλων, υπενθυμίζοντας ότι σχεδόν όλοι σφράγισαν τη μαρτυρία τους με μαρτυρικό θάνατο. Ιδιαίτερα μνημόνευσε τον Απόστολο Βαρθολομαίο, ο οποίος υπέστη φρικτό μαρτύριο εξαιτίας της ακλόνητης πίστεώς του στον Χριστό. Η θυσία τους αποτελεί την πιο ισχυρή απόδειξη ότι δεν κήρυτταν μία ανθρώπινη θεωρία, αλλά μία αλήθεια που οι ίδιοι είχαν ζήσει και βεβαιώσει.

Στο ίδιο πνεύμα αναφέρθηκε και στο περιστατικό της φυλακίσεως των Αποστόλων Πέτρου και Ιωάννου, οι οποίοι, παρά τις απειλές να πάψουν να κηρύττουν τον Χριστό, απάντησαν με παρρησία ότι δεν μπορούσαν να μη μιλούν για όσα είδαν και άκουσαν.

Αυτή η αποστολική παρρησία, σημείωσε, αποτελεί μέχρι σήμερα το

πρότυπο κάθε χριστιανού, ο οποίος καλείται να ομολογεί την πίστη του με συνέπεια και θάρρος.

Παράλληλα, υπενθύμισε ότι ο ίδιος ο Χριστός δίδαξε τους Αποστόλους να μη χαίρονται για τις θαυματουργικές δυνάμεις που τους δόθηκαν, αλλά γιατί τα ονόματά τους γράφηκαν στους ουραμούς. Έτσι ανέδειξε ότι ο αληθινός σκοπός της πνευματικής ζωής δεν είναι η επίδειξη χαρισμάτων, αλλά ο προσωπικός αγώνας για τη σωτηρία και τη βίωση της κοινωνίας με τον Θεό.

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, κάλεσε όλους τους πιστούς να συνειδητοποιήσουν ότι η αποστολική ιδιότητα της Εκκλησίας δεν αφορά μόνο τους Δώδεκα Αποστόλους, αλλά αποτελεί πρόσκληση προς κάθε χριστιανό.

Όλοι καλούμαστε να γινόμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού, να ζούμε το Ευαγγέλιο, να γινόμαστε μάρτυρες της Αναστάσεώς Του με τη ζωή μας και να μεταδίδουμε στους άλλους την αλήθεια που η Εκκλησία διαφυλάσσει αδιάκοπα μέσα στους αιώνες, κορυφώνοντας αυτή την εμπειρία στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, όπου ο άνθρωπος κοινωνεί το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και ανανεώνει τη σχέση του με τον Αναστημένο Χριστό.

